

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

§§ 1—4 og lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Derefter foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidigt tillæg til lov nr. 135 af 28. april 1931 om afgift af motor køretøjer m. v., jfr. lov nr. 122 af 23. marts 1932.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3413).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

§§ 1—4 og lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 169 af 11. maj 1935 om elektriske stærkstrømsanlæg.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3422).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

§§ 1—4 og lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om statstilskud til forbrugerpriserne for rug- og sigtebrød, mælk og flæsk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4869; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3349).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Larsen (Bjerre): Nærværende lovforslag er jo snart en gammel kending her i tinget, og jeg skal derfor ikke gøre mange bemærkninger om det. At det var rart at komme bort fra at yde det tilskud, som lovforslaget rummer, vil alle i denne sal vist være enige om, men tingets medlemmer vil også være indforstået med, at det lader sig nu engang ikke gøre. Det går jo ikke, at eksportprisen også bliver hjemmemarkedets pris, og det går ikke at lade brødpriiserne nå den højde, de ville komme op i, hvis ikke der ydedes tilskud. Forslaget anslås at ville andrage et beløb på 124 mill. kr. i statstilskud for de 7½ måneder, tidsrummet for lovens gyldighed omfatter, nemlig fra 1. april til midt i november måned. Den mest retfærdige form for ydelse af tilskuddet, synes jeg, er den form, hvorunder det hidtil er foregået, nemlig at beløbet går ind i selve budgettet og udlignes gennem statskassen. Men i erindring om de forhandlinger, der førtes i udvalget angående denne lov, da den sidst var til behandling, og også ved tidligere behandlinger, idet der fra det konservative folkepartis side blev fremsat forslag om en ordning, hvis formål skulle være at afvikle den nugældende pris- og statstilskudsordning, er jeg så temmelig indforstået med, at denne sag formentlig bliver taget op igen, og så må der tages stilling til det. Men det må stå klart, at afviklingen vil medføre, at det beløb, der ydes i statstilskud, hvad enten det nu er 220 mill. kr. eller 250 mill. kr. om året, betyder en tilsvarende stigning i prisen for forbrugerne. At der så må sættes ind på anden måde heroverfor, er en selvfølge, da den allerstørste del af befolkningen jo slet ikke kan tage en sådan prisstigning, ligesom pristallet i allerhøjeste grad bliver berørt deraf, og det går ikke.

Jeg skal ikke modsætte mig en forhandling om sagen, og det vil mit parti selvfølgelig heller ikke gøre. Kan der findes en retfærdig linie i en nyordning, vil mit parti gå ind i overvejelser heraf.

Jeg vil dog gerne i den forbindelse gøre